

**AFSTUDEERPROJECT  
BLOEDSPATANALYSE**

# **IN DE BLOEDSPOREN VAN DEXTER**

**EEN BLIK OP BLOEDSPATANALYSE**

Deborah Schollaert  
Journalistiek 2009 - 2012



**ERASMUS  
HOGESCHOOL  
BRUSSEL**

# 1 INLEIDING

Bloed is mijn grootste angst. Ik kan me niet herinneren wanneer en waarom die angst ontstaan is. Maar hij is groot. Ook ketchup of verfbloed op televisie maakt me bang. Films en series met veel van het rode goedje erin zijn dus nooit mijn ding geweest. Tot ik Dexter zag. Seriemoordenaar en bloedspatanalist, maar in tegenstelling tot wat je zou denken is er amper bloed te zien. Enkel tijdens het vierde seizoen, waar de Trinity Killer onrust zaaide en voor een schokkend bloederig einde zorgde, had ik het even moeilijk.

Wat me fascineerde, buiten het feit dat de serie ongelooflijk goed in elkaar zit, is het fenomeen 'bloedspatanalyse.' Ik had er nog nooit van gehoord of over gelezen, terwijl het bij Dexter een belangrijk onderdeel is van elk moordonderzoek.

Hier wilde ik meer over te weten komen. Ik had seizoen 6 helemaal uitgekeken en op dat moment besloot ik: dit wordt mijn afstudeerproject.

Omdat ik er helemaal nog niets van afwist had ik veel researchwerk voor de boeg. Tijdens de totstandkoming van mijn project heb ik het geluk gehad te kunnen rekenen op de medewerking van heel wat mensen in het forensische vakdomein. Stuk voor stuk hebben zij me iets bijgebracht.

De dag die ik in Nederland heb doorgebracht, bij bloedspatanalisten René en Martin, was de meest memorabele van het hele proces. Daar ben ik voor de eerste keer heel dicht bij veel bloed geweest. Een cursus bloedspatanalyse volgen met een bende sterke, onbevreesde politiemensen: het maakte me lichtjes nerveus. We kregen beelden te zien van echte moordzaken, waarbij de ene crime scene nog roder kleurde dan de andere. Tijdens de praktijklessen bestudeerden we echt bloed. Dierenbloed, kreeg ik te horen. Vegetariër én bang van bloed: ik heb mijn grenzen verlegd.

De doelen die ik vooropgesteld had voor mijn afstudeerproject zijn geslaagd. Ik heb veel geleerd, nieuwe mensen leren kennen en angsten overwonnen. Of toch deels, want toen ik even geleden bloed liet nemen viel ik net niet flauw.

Ach, zolang het mij voor de journalistiek lukt om mijn kleine hartje groot te maken, is er geen probleem, toch?

# 2 INHOUDSOPGAVE

<b>1 INLEIDING .....</b>	<b>2</b>
<b>2 INHOUDSOPGAVE .....</b>	<b>3</b>
<b>3 MISSION STATEMENT .....</b>	<b>4</b>
Onderwerp .....	4
Waarom .....	4
Actualiteit .....	4
Format .....	4
Bronnen .....	5
Doel .....	5
<b>4 BRONNENONDERZOEK .....</b>	<b>6</b>
<b>5 FORMATOMSCHRIJVING.....</b>	<b>13</b>
Lay-out.....	13
• Lettertype.....	13
• Regelafstand.....	14
• Witruimte .....	14
• Foto's .....	14
• Kleurgebruik .....	14
• Formaat.....	14
Inhoud .....	14
• Omschrijving Humo.....	14
• Aantrekkelijkheid.....	15
• Advertentieruimte .....	15
• Broadcasting.....	15
• CIM-cijfers.....	15
• Doelgroep.....	16
• Journalistieke genres .....	16
• Narrowcasting .....	17
• Vaste rubrieken.....	18
• Voorkennis .....	19
• Zinslengte .....	19
<b>6 JOURNALISTIEK PRODUCT.....</b>	<b>20</b>
<b>7 VERANTWOORDING .....</b>	<b>25</b>
<b>8 BRONNENLIJST .....</b>	<b>26</b>
Boeken.....	26
Dagbladen .....	26
Gesprekken.....	26
Internet.....	27
Tv.....	27
<b>9 LOGBOEK .....</b>	<b>28</b>
<b>10 BIJLAGEN.....</b>	<b>32</b>

# 3 MISSION STATEMENT

## Onderwerp

Bloedspatanalyse. Sinds ik de Amerikaanse serie Dexter gefascineerd volg, ben ik me vragen gaan stellen over deze onderzoeksmethode. De eerste vraag was of het ook in Belgische moordonderzoeken wordt gebruikt. Na een eerste kijk op Mediargus had ik meteen mijn eerste antwoord: ja, ook bij ons is het een techniek die misdrijven kan verklaren.

## Waarom

De naam verklaart veel. Door analyse van bloedspatten komen experts heel wat meer te weten over een zaak. Toch blijven veel moordzaken onopgelost, terwijl in series elke misdadiger wordt gevat door baanbrekende technieken. Daarom vraag ik me af hoe sterk deze techniek al ontwikkeld is in België, en hoeveel verder ze er elders al mee staan. Hiervoor zal ik me concentreren op België en Nederland qua verplaatsingen, de Verenigde Staten zal ik vanop afstand en met de hulp van Europese experts bestuderen.

## Actualiteit

Mijn actuele kapstok is enerzijds de populariteit van crimi-series, waar ik in mijn artikel even zal naar refereren, anderzijds het grote aantal assisenprocessen de afgelopen jaren. In mijn afstudeerproject onderzoek ik welke impact bloedspatanalyse heeft in het Belgische gerecht.

## Format

Als format kies ik voor Humo, waarin ik in een diepgaande reportage de bloedspatanalyse beschrijf. Ik zal ze vergelijken met andere rechemethodes alsook de evolutie en bruikbaarheid ervan. Voorlopig kan ik nog enkele kanten uit. Mijn doel is om met zoveel mogelijk experts te spreken, onder andere de federale politie en forensisch onderzoekers. De informatie die ik uit de verschillende bronnen haal, zal bepalend zijn voor het soort artikel dat ik schrijf. Ergens een gezicht kunnen opplakken is essentieel voor een Humo-reportage. Persoonlijk vind ik dat de sterkte van het blad. Ook ik wil een gezicht plakken op bloedspatanalyse in België. De Belgische Dexter, Dexter in België. Dat is mijn uiteindelijke streefdoel, dat ik zal bereiken nadat ik alle mogelijke bronnen heb geraadpleegd.



## **Bronnen**

Omdat ik over dit fenomeen bitter weinig weet en enkel bloedspatanalisten, begin ik bij het begin. In enkele artikels komt het woord voor en wordt het kort uitgelegd, maar er wordt nooit verder op ingegaan. Daarom begin ik contacten te zoeken via de Katholieke Universiteit Leuven en het Universitair Ziekenhuis in Jette. Zij beschikken over forensisch onderzoekers, die me al een eerste uiteenzetting kunnen geven. Mijn eerste contactpersoon is Jean-Jacques Cassiman, forensisch onderzoeker aan de Katholieke Universiteit Leuven die al heel wat baanbrekend onderzoek heeft verricht. Via hem wil ik binnendringen in de wereld van het gerechtelijk onderzoek.

## **Doel**

Mijn doel is om de theorie van bloedspatanalyse te begrijpen en uit te spitten. Heel het proces, van moord tot het vinden van de dader, wil ik in mijn werk uit de doeken doen. Met daarbij als rode draad de analyse van bloedspatten die een moordenaar achterlaat, vaak zonder het zelf te beseffen.

# 4 BRONNENONDERZOEK

## Boeken

- BEAUTHIER, J., Traité de médecine légale. De Boeck, 2007, 837 blz.

Jean-Pol Beauthier is gerechtsarts. De bron is interessant om me te verdiepen in de gerechtelijke geneeskunde, maar over bloedspatanalyse staat er niets in. Het was dus niet echt van nut voor mijn afstudeerproject.

- CASSIMAN, J., Wat zit er in mijn genen? Leuven, Davidsfonds, 2004, 229 blz.
- CASSIMAN, J., RAEYMAEKERS, P., Missie DNA. Leuven, Davidsfonds, 2009, 160 blz.

Ter voorbereiding op mijn gesprek met Jean-Jacques Cassiman heb ik zijn boeken geraadpleegd. Ik wist op voorhand dat hij vooral DNA-onderzoeken uitvoert, maar ik wist ook dat de kennis van DNA voor mij noodzakelijk is om de overstap naar bloedspatanalyse te maken. Uit de boeken haalde ik veel informatie over DNA zelf en DNA als onderzoeksmethode. Het feit dat die methode al veel meer ingeburgerd is dan bloedspatanalyse, is interessant voor mijn afstudeerproject.

- JACOBS, W., HEUVELMANS, J., DAMEN, W. Dagboek van een wetsdokter. Halewijck, 2011, 240 blz.

Een hele week wordt een wetsdokter gevolgd in zijn zoektocht naar de oplossing van een verdacht overlijden. De details over sporenonderzoek, reconstructie en andere belangrijke onderdelen van een crime scene investigation worden uit de doeken gedaan.

Het boek werd me aangeraden door Dirk Van Varenbergh, zelf een wetsdokter. Het was enkel interessant ter aanvulling, gezien hijzelf me de meeste dingen al had verteld.

- JAMES, S., KISH, P., SUTTON, T., Principles of bloodstain pattern analysis. CRC Press, 2005, 575 blz.

Veel forensisch onderzoekers hebben dit boek liggen. De principes van de bloedspatanalyse worden onthuld en geïllustreerd met waargebeurde voorbeelden en foto's. De theorie van low, medium en high velocity komt steeds terug en is hier de basis van bloedspatonderzoek.

Door de duidelijke voorbeelden was de wereld van de bloedspatanalyse meteen een stuk duidelijker voor mij. De bron was essentieel om mijn kennis over het onderwerp te verbeteren.

- JAMES, S. Forensic Science. Taylor & Francis, 2009, 800 blz.

Hierin las ik de pagina's 189 tot 215. Volgens de auteur, een forensisch onderzoeker, zijn er twee zaken belangrijk bij bloedonderzoek. Wiens bloed zit er op het kledingstuk en hoe is het bloed daar gekomen? Hij illustreert zijn woorden met een case study. Er worden ook een aantal bladzijden besteed aan luminol, een organische stof die oplicht als het in contact komt met bloed.

Mijn kennis over bloedspatanalyse is door deze bron weer verbreed.

- MOORE, P., Het forensisch handboek. Londen, Tirion, 2004, 158 blz.

Dit boek beslaat slechts twee pagina's over bloedspatanalyse. Er wordt algemeen geschetst wat het is en wat bloed kan aantonen, maar veel heb ik hier niet kunnen uithalen.

- LYLE, D.P., Forensisch onderzoek voor dummies. Wiley Publishing, 2008, 380 blz.

Kort, krachtig en begrijpelijk. Dat zijn de kenmerken van een Dummies boek. Begrippen uit de forensische wereld worden duidelijk uitgelegd en de verschillende soorten bloedspatten worden toegelicht. In mijn geval was dit boek uitstekend om mee te beginnen, gezien mijn kennis over forensisch onderzoek nihil was.

- SIEGEL, J., Encyclopedia of Forensic Science. Academic Press, 2000, 1440 blz.

Hierin heb ik de pagina's 1338 tot 1349 gelezen, die specifiek over bloedspatanalyse gaan.

Naast interessante informatie over soorten bloedspatten werd hier ook één van de grondleggers van de bloedspatanalyse vermeld, Herbert Macdonell. Hij stond mee aan de startblokken van The International Association of Bloodstain Pattern Analysts of het IABPA en leidde de organisatie. Deze informatie is cruciaal als voorbereiding op mijn interview met een echte bloedspatanalist.

- VAN VARENBERG D., e.a., Handboek Forensisch Onderzoek. Politea, 2008, 574 blz.

In dit boek heb ik de pagina's 193 tot 204 gelezen. Ze zijn geschreven door Guido De Dier, gespecialiseerd hoofdinspecteur bij de Technische en Wetenschappelijke Politie, een afdeling van de Federale Gerechtelijke Politie. Met deze man wilde ik praten voor mijn afstudeerproject, maar dat werd geweigerd door zijn directie. Via deze bron hoopte ik toch iets of wat zijn visie op bloedspatanalyse terug te vinden.

De informatie over bloedspatanalyse zelf had ik al gelezen in andere, Engelstalige boeken. Het meest interessante onderdeel was voor mij de Belgische situatie, maar jammer genoeg wordt er geen kritische uiteenzetting gegeven in het boek. Enkel de feiten, zoals dat er sinds 2006 een centrale eenheid is binnen de Technische Politie, worden weergegeven. Hij zegt wel dat er in ons land gebrek is aan forensisch onderzoek, maar er wordt niet dieper op ingegaan.

Veel extra informatie heb ik hier niet kunnen uithalen. De beknopte inhoud bewijst dat er in België nog niet veel kennis over mijn onderwerp bestaat.

## Dagbladen

Er zijn de afgelopen jaren slechts drie artikels verschenen in België waarin het woord bloedspatanalyse staat. Elk artikel handelt over een moordzaak in ons land waarbij de techniek werd toegepast.

- BARBIEUX, Y., Houdt Yasmine haar onschuld vol? Het Nieuwsblad, 6 november 2010, blz. 2-3.

De 16-jarige Yasmine zou haar 11-jarige zusje hebben neergeslagen. Zelf ontkent ze, maar er werden bloedspatten van het slachtoffer op het joggingpak van Yasmine teruggevonden.

Naast de uitleg over de zaak zelf, wordt er ook een kaderstuk besteed aan bloedspatanalyse. Ik kom te weten dat de federale politie beschikt over experts in bloedspatanalyse, waarmee ik een nieuwe bron heb om te onderzoeken.

- LAGAST, C., Moordverdachte (81) verraden door broek. Het Nieuwsblad, 30 maart 2011, blz. 10.

Een bejaarde man zou zijn vrouw vermoord hebben. Dat blijkt uit de bloedspatjes die op de broek van de man werden teruggevonden. De spatten kwamen overeen met de slagen die de vrouw had gekregen.

Meer informatie over bloedspatanalyse bevat het artikel niet, maar het is nuttig te weten dat de techniek voor een doorbraak kan zorgen in moordzaken.

- Moordonderzoek Wemmel moet ook erfenis regelen. Het Nieuwsblad, 20 november 2010, blz. 7.

Het artikel bespreekt vooral wat er in de titel staat, de erfenis. Een deel bespreekt de technieken die de forensische wetenschappers gebruiken. Eén ervan is bloedspatanalyse.

Met dit artikel ben ik niet wijzer geworden. Het is gewoon, net zoals bij het voorgaande, interessant om te weten dat het bestaat en wordt toegepast in ons land.

## Gesprekken

- Interview met CASSIMAN, J., Professor in menselijke genetica, Leuven, 28 oktober 2011.

Mijnheer Cassiman is de bekendste DNA-specialist van België, die al bij heel wat moordzaken werd betrokken. Hij leek me de perfecte persoon om als eerste mee te gaan praten.

Mijn voorspelling bleek te kloppen, want naast interessante informatie over DNA-onderzoek en de stappen die worden ondernomen bij een misdaad, gaf hij me ook heel wat boeiende bronnen mee. Zelf wist hij niet veel over bloedspatanalyse, maar hij verwees me meteen door naar een collega die me zou kunnen verder helpen.

- Interview met JENAR, E., Wetenschappelijk stafmedewerker Forensische Geneeskunde KUL, Leuven, 18 november 2011.

Normaal gezien zou ik spreken met wetsdokter Wim Van de Voorde, maar Els Jenar leek hem beter geschikt om mij te woord te staan. Dat bleek niet helemaal onjuist, want zij had net een cursus bloedspatanalyse gevolgd in Nederland. Dankzij haar kwam ik meteen een hele stap verder in mijn researchproces. Ze heeft me een schat aan bronnen meegegeven. Ze vertelde me ook dat het forensisch onderzoek in België op een laag pitje staat, terwijl de nieuwste technieken in Nederland wel goed ontwikkeld zijn. Hierdoor denk ik eraan mijn afstudeerproject een nieuwe wending te geven door België en Nederland te vergelijken op het vlak van bloedspatanalyse.

Nadat Els me verschillende contactgegevens bezorgt, krijg ik bevestiging uit Nederland. Ik mag een dag gratis een cursus komen volgen en kan de studenten en docenten interviewen.

- Interview met EVERSDIJK, M., Bloedspatanalist, Amsterdam, 16 december 2011.

Martin runt samen met Rene Gelderman Loci Forensics, dat forensisch onderzoeksmateriaal verkoopt. Sinds kort geven ze ook intensieve cursussen van vijf dagen. In de voormiddag krijgen de studenten, meestal politiemensen, de theorie, die ze in de namiddag mogen toepassen in nagebouwde crime scenes.

Martin is een van de weinige experts in bloedspatanalyse. Tijdens de lessen zelf kreeg ik al ongelooflijk veel informatie mee door de echte cases die werden getoond. Tijdens ons gesprek lichtte Martin alles toe, en reageerde hij eerlijk op mijn vragen. Soms met tegenzin, maar hij heeft me wel heel interessante antwoorden gegeven voor mijn afstudeerproject.

Martin was een heel dankbare interviewee, al heb ik moeten doorbijten om hem met mij te doen praten.

- Interview met GEHL, A., Patholoog in Hamburg, Amsterdam, 16 december 2011.

Axel was een van de studenten Bloedspatanalyse in Nederland. Hij geeft normaal geen interviews, maar na even doorbijten wist ik hem te overtuigen. De Duitse patholoog gaf me heel wat informatie mee. Hij sprak over zichzelf als patholoog en over bloedspatonderzoek in Duitsland en de problemen er omtrent.

De man legde alles duidelijk uit en had een uitgesproken mening. Die mag ik gebruiken in mijn artikel voor mijn afstudeerproject, maar niet in een echte publicatie. Als ik mijn artikel zou kunnen publiceren, kan ik hem enkel anoniem vermelden.

- Interview met GELDERMAN, R., Bloedspatanalist, Amsterdam, 16 december 2011.

Rene heeft ervoor gezorgd dat ik naar Nederland kon komen. Samen met Martin runt hij Loci Forensics. Hoewel hij ook al jaren bij de gerechtelijke recherche zit, leek hij me minder gepassioneerd dan Martin. Ze hebben samen cursussen bloedspatanalyse gevolgd over de hele wereld, maar Rene is vooral bezig met de organisatie van het bedrijf. Hij wist me wel interessante bronnen te geven en enkele dingen te vertellen over bloedspatanalyse, maar het is duidelijk dat Martin de expert is.

- Interview met KNIJNENBURG, A., Senior Forensisch Onderzoeker Nationale Recherche Nederland, Amsterdam, 16 december 2011.

Astrid volgde ook de cursus. Met haar heb ik het meest gesproken, zij was ook het meest bereid om met een buitenstaander te praten. Ze vertelde me hoe het er in de Nederlandse politiewereld aan toegaat. Ze bevestigde, net als de Belgische Els Jenar, dat Nederland vooroploopt op België wat forensisch onderzoek betreft. Ze is van plan expert te worden in bloedspatanalyse, omdat ze het noodzakelijk vindt dat er meer ervaren mensen in het politiedomein zitten. Haar duidelijke, geargumenteerde woorden kan ik gebruiken in mijn artikel.

- Interview met VAN VARENBERGH, D., Wetsdokter, Brussel, 29 november 2011.

Omdat ik zeker met een wetsdokter wilde praten, contacteerde ik mijnheer Van Varenbergh. Hij lichtte me in over het hele proces dat begint wanneer er een misdrijf is gepleegd. Zijn functie daarbij is cruciaal. Hij legde me het systeem van forensisch onderzoek uit in België en de verschillen met andere landen. Van bloedspatanalyse weet hij niet heel veel, en volgens hem is er in België niet echt iemand die er meer van weet. Toch is de informatie die hij me meegaf over het forensisch gebeuren in ons land heel belangrijk voor mijn artikel. Hij is het levende bewijs dat er een grote onwetendheid heerst op vlak van bloedspatanalyse. De dokter nodigde me wel uit in zijn bibliotheek te komen snuisteren, want daar staan wél boeken in over mijn onderwerp.

## Internet

- Racistische moord in Londen na 18 jaar opgelost. Internet, 4 januari 2012. (<http://www.deredactie.be>)

In Londen zijn twee blanke mannen veroordeeld voor de moord op een zwarte tiener 18 jaar geleden. De politie van Londen kon vijf mannen oppakken, maar de beschuldigingen aan hun adres konden nooit hard worden gemaakt. Vier jaar geleden werd het onderzoek weer opgenomen met nieuwe forensische technieken. Op de kleren van één van de vijf verdachten werd een minuscuul bloedspoor van de zwarte jongen aangetroffen.

Het artikel toont aan dat bloedspooranalyse een belangrijke nieuwe techniek is binnen het forensisch onderzoek.

- [www.mediargus.be](http://www.mediargus.be)

Mediargus was de eerste bron die ik, logischerwijs, raadpleegde. Hier zocht ik alle artikels die ooit gepubliceerd waren over bloedspatanalyse. De bron leverde me drie nieuwe bronnen op die nuttige informatie bevatten.

- [www.lumiscene.com](http://www.lumiscene.com)

De website van Loci Forensics, over Lumiscene. René en Martin maken zelf producten en onderzoeken al jaren het effect van luminol. Op hun website geven ze meer uitleg over hun zelf gecreëerde Lumiscene.

Hoewel het interessant is om aan te tonen dat er steeds progressie wordt gemaakt op forensisch vlak, wil deze website mensen aanzetten om producten te kopen. Dat strookt niet met mijn journalistieke zoektocht, dus deze bron is voor mij volstrekt nutteloos.

- [www.iabpa.org](http://www.iabpa.org)

De website van de belangrijkste organisatie wat betreft bloedspatanalyse.

Het is de eerste vereniging die werd opgericht om meer expertise in bloedspatonderzoek te brengen. Het is voor mij interessant om te zien wie bezig is met de ontwikkeling van bloedspatonderzoek en wat precies ondernomen wordt.

## Televisie

- Dexter. Seizoen 1-6, Miami, 2011.

Dexter was de inspiratiebron voor mijn afstudeerproject. De bloedspatanalist en seriemoordenaar heeft mijn aandacht getrokken. De serie zelf is sterk en niet sensationeel en zo bloederig mogelijk, zoals in andere crimeseries vaak het geval is. Integendeel: hoewel er veel vermoord wordt en Dexter bloed moet analyseren, is er amper bloed te zien.

Ik begon me af te vragen of bloedspatanalyse ook bij ons wordt toegepast, en of het evenveel verdachte overlijdens kan verklaren als op tv. Zijn de technieken hetzelfde en wordt alles waarheidsgetrouw weergegeven?

Aan de start van mijn researchproces beschouw ik dit als ankerpunt.

- Dr. G, de wetsdokter. Florida, Vitaliteit, december 2011.

Dokter Garvaglia is forensisch patholoog in de Verenigde Staten. Ze gebruikt de nieuwste technologieën in de gerechtelijke wetenschap om doodsoorzaken te achterhalen.

Een van de afleveringen die ik bekeek, ging over een jongetje dat gestikt leek te zijn. Er werden nergens sporen gevonden van geweld, dus de doodsoorzaak was mysterieus. Na grondig en lang onderzoek bleek dat hij een astma-aanval had gehad en zonder lucht kwam te zitten.

Dit no-nonsense reality-programma is heel bruikbaar om mijn kennis over forensisch onderzoek uit te breiden. De cases zijn boeiend en leren de kijker zelf hypothesen op te stellen.



# 5 FORMATOMSCHRIJVING

Eind november 2011 kreeg Humo een volledige makeover, zowel qua vormgeving als qua inhoud. Vooral de tv-gids, inhoudspagina's en jongerenpagina's werden grondig aangepast.

## Lay-out

- Lettertype

### Cover

Logo: OL Franklin-Wide SC

Hoofdtitel: Bureau Grotesk Condensed Black

Ondertitel:

### Artikel

Boventitel:

Broodtekst: Bureau Grotesk Book

Hoofdtitel: Bureau Grotesk Condensed Black All Caps

Inleiding:

Logo:

Naam interviewee:

Onderschrift:

Ondertitel: Bureau Grotesk Condensed Book All Caps

Quotes: Bureau Grotesk Condensed Black All Caps

Tussentitels:

Vraag: Bureau Grotesk Book Bold

- Regelafstand

- Witruimte

- Foto's

Humo werkt in reportages steeds met één grote foto en meerdere kleine foto's. De tekst overheerst nog altijd, maar er zal geen blad in voorkomen zonder foto. Er is een ideale balans tussen tekst en beeld, waardoor het minder moeilijk is om de paginalange artikels te lezen.

- Kleurgebruik

Rood, wit en zwart zijn de overheersende kleuren in het magazine. Toch wordt er ook gespeeld met kleur. Opvallend is dat tekstkleuren, achtergronden en foto's steeds perfect matchen. Er zal geen blauw lettertype gebruikt worden bij een foto met gele achtergrond.

- Formaat

Humo heeft een formaat van 270 x 205 millimeter.

## Inhoud

- Omschrijving Humo

Humo wil een apart levensgevoel brengen dat zich vertaalt in een unieke combinatie van een programmagids, een nieuwsmagazine en een jongerenblad.

Humo profileert zichzelf als de waarheid zwart op wit.

Waar vroeger 'onafhankelijk weekblad voor radio en tv' op de cover stond, is die leuze niet langer te vinden. Volgens de makers van het blad is de vertrouwde baseline in al zijn facetten gedateerd: het ideologische 'onafhankelijk' heeft na de ontzuiling nog weinig zin en onder de Humo-vlag vaart meer dan een 'weekblad', zoals de webstie site, een app en een talentenjacht voor muziek. Humo heeft het al lang over veel meer dan 'radio en tv'.

Het blad verscheen voor het eerst als Humoradio in 1936, als Nederlandstalige tegenhanger van Le Moustique (nu: Télémoustique) bij de uitgeverij Dupuis uit Charleroi. In 1958, toen de televisie het grote publiek begon te bereiken, werd het blad omgedoopt tot kortweg Humo. In de jaren '60 werd Humo de spreekbuis van de progressieve generatie, door zijn satirische karakter. Die eigenschap is vandaag nog steeds het stokpaardje van het blad.

Humo is voor 49% in handen van Woestijnvis en voor 51% in het bezit van Sanoma.

- Aantrekkelijkheid

Met een opvallende cover of unieke actie weet Humo steeds de aandacht te trekken. Gevarieerde en origineel bekeken onderwerpen maken het blad aantrekkelijk voor verschillende doelgroepen. De artikels zijn meestal lang, zo'n vijf à zes pagina's, maar dat wordt gecompenseerd door genoeg foto's in het artikel te plaatsen.

- Advertentieruimte

Er wordt vooral reclame gemaakt voor eigen acties en voor tv-programma's. Andere advertenties hebben meestal te maken met cultuur of evenementen die Humo sponsort.

- Broadcasting

Gezien de verschillende thema's die aan bod komen, is Humo geschikt voor een breed publiek. Voor jong en oud, politiek geïnteresseerden, sportliefhebbers, muzikfans en televisiekijkers.

- CIM-cijfers

Tussen juli 2010 en juni 2011 daalde de oplage van Humo met meer dan 13.000 exemplaren. Voor het eerst in de geschiedenis zakte het weekblad onder de grens van 200.000 verkochte exemplaren. In september 2011 heeft hoofdredacteur het blad verlaten en werd vervangen door adjunct Bart Vanegeren.

Er zijn meer vrouwelijke dan mannelijke lezers en Humo bereikt vooral leeftijden van 15 tot 54 jaar.

Vooraf hogere sociale groepen en mensen met een middelbaar of hoger onderwijs diploma lezen Humo.

Het lezersbereik in niet-stedelijke gebieden ligt aanzienlijk hoger.

- Doelgroep

Humo richt zich tot 18 tot 44-jarigen uit de sociale groepen 1 tot 4. De ijkpersoon van Humo is hoger opgeleid. Hij is een betrokken en trouwe lezer, heeft zin voor humor en is kritisch. Als jongere voelt hij zich aangesproken door het groepsgevoel dat het blad hem geeft. Zodra hij iets ouder wordt, wordt hij individualistischer. Hij is sociaal geëngageerd en ruimdenkend. Cultuur, sport, muziek, film of tv: hij vindt altijd zijn gading. Vooral de kritische toon weet hij te waarderen.

- Journalistieke genres

Column:

Drie vaste columnisten – Herman Brusselmans, Arnon Grunberg en Jan Mulder – beschrijven wekelijks hun bevindingen in de typische, satirische Humo-stijl.

Eenkolommer:

Dit genre wordt enkel gebruikt bij overzichten, zoals bijvoorbeeld een film top 5.

Interviews:

Het interview is het belangrijkste journalistieke genre in Humo. Wie actueel is, wordt geïnterviewd door Humo. Hedendaagse acteurs, veelbesproken politici, sporthelden of muzieksterren: ze komen allemaal aan bod. De interviewstijl is soms vraag-antwoord en soms een doorlopend artikel waar een thema wordt ingeleid en de interviewee wordt geciteerd.

#### Kortjes:

Voor de OHM-pagina's, de jongerenrubriek, bevatten veel kortjes. Geplaatst in een drukke, gevarieerde lay-out zijn ze aantrekkelijk voor het jonge publiek, dat vaak de tijd of zin niet heeft om paginalange teksten te lezen.

#### Lezersbrief:

In Uitlaat en Open Venster kunnen lezers hun ongezouten mening kwijt.

#### Opinie:

Humo staat erom bekend graag commentaar te geven bij gebeurtenissen of televisieprogramma's. Met een satirische ondertoon wordt in enkele rubrieken onbeschaamd een mening geuit.

#### Profiel:

In Humo wordt vaak gebruik gemaakt van profielen om een beter beeld te geven van een persoon. Dat gebeurt door middel van een foto met een korte voorstelling of door een portretinterview.

#### Recensies:

Films en muziek worden besproken en aangeraden. Het valt wel op dat Humo minimum drie sterren toekent. Ofwel schrijven de journalisten liever niet over slechte dingen, ofwel zijn ze helemaal niet kritisch. Hoe dan ook is Humo in dit journalistiek genre minder objectief.

#### Reportages:

Wekelijks publiceert Humo een diepgaande reportage. Een Humo-journalist trekt ergens naartoe en interviewt er mensen om de lezer een beter beeld te geven. Voorbeelden zijn de Punkexpo in Charleroi en Blood&Honour in Vlaanderen.

#### Strips:

Absurde tekeningen of fotoverhalen door gevestigde Humo-waarden als Kamagurka en Herr Seele.

- Narrowcasting

Humo biedt voor elk wat wils. Bepaalde artikels zijn enkel gericht tot sportfans, een tiental pagina's is dan weer bedoeld voor muzikfanaten.

#### Schrijfstijl:

Humo hanteert een pittige schrijfstijl met vaak een satirische ondertoon. Er wordt vaak gebruik gemaakt van beeldspraak, zoals alliteraties en metaforen.

Toegankelijkheid:

Humo is toegankelijk voor een grote laag van de Nederlandstalige bevolking. Toch is een zekere taalkennis vereist, omdat er vaak woordspelingen en synoniemen worden gebruikt.

- Vaste rubrieken

Tv & radio:

De tv- en radiopagina's in Humo zijn heel uitgebreid en nemen meer dan 60 pagina's in beslag. Voor de tv-gids worden programma's aangeraden door de redactie. Naast de kijkcijfers van de belangrijkste Vlaamse kanalen krijgt ook Video on demand een plaatsje op deze pagina's. Digitale televisiekijkers vinden hier hun gading. In de tv-pagina's zelf krijgen programma's tips en sterren.

Dwarskijker:

Televisiekritiek.

Bulderlucht:

De beste grap volgens een BV.

Open Venster:

De lezersbrievenrubriek van Humo.

Film:

Bioscoopfilms worden hier besproken en worden gerangschikt volgens aantal sterren.

Dvd:

Volgens hetzelfde principe als bij de bioscoopfilms worden nieuwe dvd's besproken en gerangschikt volgens aantal sterren.

Breinbrekers

Taalpuzzel, sudoku en kruiswoordraadsel

Columns:

- Jan Mulder over sport
- Arnon Grunberg
- Herman Brusselmans

Strips:

- Jeroom
- Kamagurka
- Herr Seele

OHM:

Het vernieuwde katern voor muziek, humor en andere jonge aangelegenheden.

Uitlaat:

Rubriek waarbij mensen hun mening over de media kunnen uiten, van komisch antwoord voorzien door de onbekende Uitlaatcommentator.

Gat van de Wereld:

Fictieve en ludieke reportages waarin gelachen wordt met Bekende Vlamingen.

Ondertussen bij Humo:

Nieuwe rubriek vooraan in het magazine. Er zijn vier fictieve personages gecreëerd die ook elke week een tv-spot hebben. David de playboy hoofdredacteur, Roland de norske redacteur, Lieselot de domme promotie-assistente en Begga de werkverslaafde sterreporter zijn vooral gericht op het jongere Humo-publiek.

- Voorkennis

De onderwerpen in Humo zijn altijd actueel en worden vanuit een andere invalshoek bekeken. Het is aangeraden de actualiteit te volgen, maar artikels worden steeds goed ingeleid zodat je als leek redelijk snel kan volgen. Het is in sommige rubrieken ook de bedoeling van Humo om nieuwe weetjes mee te geven, waar voorkennis dus niet vereist is.

- Zinslengte

Het blad is niet vies van samengestelde zinnen met veel komma's en tussenstreepjes. Vaak is dit omdat er iets uitgelegd moet worden. Hiermee helpt Humo de lezer een stap verder, maar sommige lezers kunnen er wel eens over struikelen.

# 6 JOURNALISTIEK PRODUCT



## IN DE BLOEDSPOREN VAN DEXTER

# EEN BLIK OP BLOEDSPATANALYSE

Al zes seizoenen lang kijken we op tv vol spanning naar sympathieke seriemoordenaar Dexter Morgan. We lijken te vergeten dat onze koelbloedige killer ook een gewoon job heeft. Of hoe gewoon ben je als je bloedspatanalist bent? Niet zo blijkbaar, want in België is niemand het. Omdat forensisch onderzoek te weinig steun krijgt in ons land, volgens verschillende bronnen uit het wereldje. Bij onze noorderburen zijn er wel experts te vinden. Martin Eversdijk en René Gelderman zijn de Dexters van Amsterdam en omstreken. Zij leiden politiemensen uit heel Europa op om in hun bloedsporen te treden.

**J**e wordt geconfronteerd met dingen waarvan je denkt: 'Fuck, dit heb ik nog nooit gezien,' zegt **Martin Eversdijk**, coördinator bij ernstige delicten en eigenaar van bloedsporenonderzoeksbureau Loci Forensics. Naast zijn werk op de misdaadplek geeft hij samen met René Gelderman cursussen bloedspatanalyse aan politiemensen uit heel Europa.

**Martin Eversdijk** «Ik heb misschien een bepaalde naam in dit vakgebied, maar dat betekent zeker niet dat ik alles weet. Zo was ik eens in Australië voor een cursus en daar gebruikten ze al jaren rode brillen bij een bloedspatonderzoek. Voor je bloedspatten onderzoekt, moet je de crime scene zo donker mogelijk maken. De luminol (organische verbinding die licht geeft als het in contact komt met bloed, nvdr) zie je enkel als het donker is. En met zo'n rode bril raak je gemakkelijker gewend aan de duisternis. Na jarenlange ervaring, tientallen boeken te hebben gelezen en de hele wereld te hebben afgereisd, had ▶



15 MAART 2012

HUMO | 15

► ik er nog nooit van gehoord. Terwijl het wel een ongelooflijke methode is.

»Dat kan ook het tegenovergestelde effect hebben. Een cursist uit Denemarken zei dat ze daar malachietgroen (groene giftige stof, nvdr) gebruiken voor onderzoeken. Dat ken ik wel, maar ik gebruik het niet omdat het zwaar kankerverwekkend is en heel instabiel.»

Martin voelt zich niet verplicht om mensen te zeggen wat ze wel of niet in hun werktas kunnen steken als ze op bloedspatonderzoek gaan.

«Ik ben geen vader hier. Mensen zijn hier om een bepaalde ervaring mee te maken, ze moeten zelf zien wat ze er in de praktijk mee doen. Wij hebben onze voorkeuren, maar die komen ze vanzelf tegen tijdens de cursus. We laten ze zelf chemicaliën toepassen, waardoor ze zien dat goedje a beter is dan goedje b om iets te ontdekken. Zelf ervaren en zien, dat is belangrijk voor een toekomstig bloedspatanalist.»

Er was een tijd dat deze Nederlandse Dexters ook nog groentjes waren in het vak. Ze leerden elkaar kennen bij de politie, afdeling Inbraken.

**René Gelderman** «In 1985 ben ik begonnen bij de Amsterdamse politie, om daarna over te stappen naar de technische recherche. Martin en ik volgden zowat hetzelfde parcours. Eind jaren '90 zagen we een documentaire op Discovery Channel over luminol. We waren er meteen door gefascineerd en vroegen ons af waarom dat niet gebruikt werd op crime scenes in Nederland. Nadat we het goedje grondig bestudeerd hadden, hebben we er honderden onderzoeken mee uitgevoerd. Als blijk van waardering mochten we een cursus bloedspatanalyse volgen bij topexpert **Herbert McDonald** in Amerika. Om ons te specialiseren hebben we er zowat alle mogelijke cursussen gevolgd. Martin mocht daarna gaan doceren op de politieacademie in Amsterdam, omdat er voor de rest amper expertise is in Nederland.»

«Bloedspatanalyse is wel belangrijk, maar meer dan een korte opleiding erover krijgen politiemensen niet.



»Hier krijgen de cursisten een certificaat als bewijs dat ze hebben deelgenomen, maar dat is geen bewijs dat ze expert zijn. Het is de taak van de rechter om dat te bepalen. Dat gebeurt op basis van de ervaring die je hebt in het forensisch onderzoek en het aantal zaken dat je tot een goed einde hebt gebracht.»

**Astrid Knijnenburg** is forensisch expert bij de Nederlandse nationale studenten die deze week de cursus bloedspatanalyse komt volgen. Ze heeft net haar certificaat behaald en is daarmee geslaagd.

**Astrid Knijnenburg** «Het was nochtans een pittig examen. In het Engels is het niet te onderschatten, met al die moeilijke woorden.

»Er zijn niet zoveel mensen in Nederland die bloedspatten kunnen interpreteren. Door deze cursus weten we er wel wat van, maar het maakt ons nog geen expert. Ik ben wel van plan om dat te worden. Het is belangrijk om iets van bloedspatanalyse te kennen, vooral om sporen te herkennen bij een misdrijf.»

Forensisch patholoog **Axel Gehl** is niet helemaal onervaren naar de cursus gekomen.

**Axel Gehl** «In Duitsland had ik al een opleiding bloedspatanalyse gevolgd. Er is een standaard opgesteld om bloedsporenonderzoek uit te voeren, door verschillende instituten voor gerechtelijke geneeskunde. Met die groep geven we de politie advies.»

Samen met zijn collega's werkt Axel in een straal van 200 kilometer rond Hamburg, omdat het vanuit de enige plek is in Duitsland waar aan bloedspatanalyse wordt gedaan.

«Het grootste probleem is dat we luminol niet mogen gebruiken in Duitsland, terwijl we zo veel gemakkelijker zouden kunnen werken. De Duitse politie beweert dat luminol DNA vernietigt. Dat is belachelijk, want er is maar een beetje nodig van het poeder om bloed op te sporen. Dat is veel gemakkelijker dan een hoop onhandig materiaal te moeten meesleuren, waarmee we misschien niet evenveel effect bereiken.»

»De overheid staat niet te springen om bloedonderzoeken te steunen. Als patholoog onderzoek ik ook levende personen, meestal slachtoffers van huiselijk geweld. Met 1500 gevallen per jaar is dat een groot thema in Duitsland. In vergelijking met bloedspatanalyse wordt daar meer aandacht en geld aan besteed.»

## BELGIË BUIST

Ook in België wordt forensisch onderzoek niet met hart en ziel gesteund. **Els Jenar** is wetenschappelijk medewerker op de dienst Forensische Geneeskunde aan de Katholieke Universiteit Leuven (KUL) en zij was tot voor kort ook een leerling van Martin en René.

**Els Jenar** «Als er een misdrijf gebeurt, werken wij samen met het laboratorium voor de technische en wetenschappelijke politie. Zij krijgen in hun opleiding op de rechercheschool wel de basis van bloedspatanalyse, maar vergaren geen expertise. In België is er slechts één centraal lab van de gerechtelijke politie, met Guido De Dier als enige bloedspatexpert in België. Eén persoon is natuurlijk te weinig. Als er een moord is gepleegd tegen de grens van Nederland, zitten we met praktische problemen.»

**Guido De Dier**, bloedspatexpert bij de technische en wetenschappelijke Politie, krijgt van zijn diensthoofd niet de toestemming om *Humo* hierover te woord te staan.

**Jenar** «Wij hinken in dit land voor veel dingen achterop. De forensische wereld is klein en er is weinig budget voor. Ondanks de vele films en series die over het onderwerp gemaakt worden, is het in werkelijkheid allemaal niet zo aantrekkelijk. Niemand werkt hier om er rijk van te worden.»

»Toen ik in Nederland was voor de cursus bloedspatanalyse zijn mijn ogen echt opengegaan: de middelen die ze daar hebben zijn enorm! Hiervoor heb ik meer dan vijf jaar bij de technisch-wetenschappelijke politie in Leuven gewerkt en ik weet welk budget wij hebben voor forensisch onderzoek. Ik heb daar

**‘WIJ HINKEN  
IN DIT LAND VOOR  
VEEL DINGEN  
ACHTEROP’**



## EEN BLIK OP BLOEDSPATANALYSE



**Dirk Van Varenbergh, wetsdokter aan het Universitair Ziekenhuis in Jette. 'Net zoals DNA geven bloedsporen meer informatie over hoe een misdrijf gebeurd is, maar je gaat er geen dader mee opsporen.'**

(in Nederland, nvdr) gesproken met mensen die dezelfde job deden en het verschil is immens. Zij hebben veel meer budget, middelen en mogelijkheden.»

**HUMO** Worden er dan meer mensen vermoord bij de noorderburen?

**Jenar** «Daar heb ik toch veel interessante cases gezien. Hier heb ik het afgelopen anderhalf jaar maar

één geval meegemaakt en dat was het meisje dat haar jongere zus had geslagen. Maar de bloedspatanalyse gebeurde toen vooral op de kledij, niet op de plaats delict zelf.»

Meer expertise in bloedsporenonderzoek is volgens Jenar nodig om meerdere redenen.

«Eén keer onderzochten we een zelfmoord. Het lichaam was verplaatst, dus het leek op manipulatie van de crime scene. Uiteindelijk was het de partner van het slachtoffer die de situatie nog probeerde te redden. Als je aan zo iemand vraagt of hij het lichaam verplaatst heeft, weet die dat natuurlijk niet meer door de schok. Emoties doen je vergeten. Het kan natuurlijk ook moedwillig gebeurd zijn, maar het is niet evident om dat onderscheid te maken. Daarom wil ik me specialiseren, om dat te leren.»

Een moord oplossen is niet evident. Er zijn veel zaken die het onderzoek kunnen beïnvloeden waardoor er zelden zekerheid is. Volgens **Jean-Jacques Cassiman**, DNA-expert, worden er nog te veel fouten gemaakt.

**Jean-Jacques Cassiman** «De mensen van het technisch lab nemen foto's van de plaats delict. Alle mogelijke sporen worden vastgelegd op beeld. Om de sporen niet te beïnvloeden, wordt een veiligheidsmeter geplaatst. Maar ondanks die



**Jean-Jacques Cassiman is als DNA-expert al vaak betrokken geweest bij moordzaken in België. 'Ondanks veiligheidsmaatregelen kan bewijsmateriaal op de crime scene toch beschadigd worden'**

maatregelen kan bewijsmateriaal toch beschadigd worden.»

Amanda Knox, die werd beschuldigd van de moord op haar kotgenote Meredith Kercher, is vrijgesproken wegens te weinig bewijsmateriaal. Nochtans waren er bloedsporen van Knox gevonden op een mes, het vermoedelijke moordwapen.

**Cassiman** «Ja, maar dat betekent niet automatisch dat zij Kercher vermoord heeft. Als je met twee een moord pleegt waarbij de ene moordert en de ander toekijkt, kan het DNA van de moordenaar verdwijnen als de ander het moordwapen daarna vastneemt. Daarom is het allemaal zo onzeker, omdat het

voor verschillende interpretaties vatbaar is.»

### RECONSTRUCTIE

Wetsdokter **Dirk Van Varenbergh** bevestigt dat.

**Dirk Van Varenbergh** «Net zoals DNA geven bloedsporen meer informatie over hoe een misdrijf gebeurd is, maar je gaat er geen dader mee opsporen. Het geldt meer als ondersteuning van ander bewijsmateriaal.

»Als er een sterk vermoeden is over wie de verdachte is of er is een bekentenis, wordt er een reconstructie gehouden. De verdachte heeft dan de kans om zijn verhaal te brengen. De wetsdokter is de stem van het slachtoffer. Wij gaan na of de verdachte zegt wat overeenstemt met de bevindingen die wij deden op het slachtoffer of op de plaats delict. Wij zien dat iemand liegt als bepaalde elementen van het verhaal niet kloppen met de aard van de bloedsporen.

»Ik herinner me een zaak waarbij iemand beweerde dat hij vanuit een bepaalde positie naar zijn vrouw schoot. Hij gaf dat tijdens de reconstructie aan, maar ballistische elementen en de plek waar we bloedspatten vonden, toonden aan dat hij loog. Op zo'n moment speelt bloedspatanalyse een belangrijke rol.»



**Martin (rechts), samen met zijn kompaan René op hun nagebouwde crime scene. 'Door bloedspat-analyse kan je veel beter zien wat een slachtoffer heeft doorstaan. Soms is dat toch wel shocking.'**

## EEN BLIK OP BLOEDSPATANALYSE

### SHOCKING

► Als de fictieve bloedspatexpert Dexter dergelijke crime scene aantreft, geeft hij geen krimp. Hij blijft even koelbloedig als wanneer hij zijn eigen slachtoffers een kopje kleiner maakt. De echte onderzoekers zijn ook van geen kleintje vervaard, maar soms steken hun gevoelens toch de kop op.

**Martin Eversdijk** «Ik heb geen moeite met liquidaties, dat zijn nu eenmaal de risico's van het vak. Ik vind het veel erger als een oude vrouw beroofd is voor twintig euro, of als er kinderen bij betrokken zijn. Natuurlijk heeft dat een emotionele impact. Op het moment van het onderzoek leef je in een soort roes. Heel geconcentreerd sporen

onderzoeken en de zaak oplossen. Daarna begin je na te denken over de dingen die je hebt gezien.

»Een paar jaar geleden had ik niet de kennis en kunde om alles te analyseren. Door bloedspatanalyse kan je veel beter zien wat een slachtoffer heeft doorstaan. Soms is dat toch wel shocking.»

**Axel Gehl** «Je kan niet huilen om elk lichaam, maar je moet beseffen dat je met de dood bezig bent. Je gevoelens opzij zetten is geen oplossing, anders gaan die ervaringen rechtstreeks naar je hoofd.

»Soms zijn er zaken waar je persoonlijk te dicht bijstaat. Dan moet je tijdig kunnen stoppen en een collega vragen het over te nemen. Toen mijn kinderen ongeveer tien

jaar waren en net met de fiets naar school gingen, wilde ik geen kinderen onderzoeken die door een fietsongeluk waren gestorven.

»Het is geen gemakkelijke job, maar dat geldt evengoed voor andere dokters. Als je op intensive care werkt en alles probeert om iemand te redden, maar die persoon sterft in je armen, dat moet pas verschrikkelijk zijn.»

**Dirk Van Varenbergh** «Op het ogenblik dat ik met een moord word geconfronteerd, ben ik bezig met een heel technisch onderzoek. Ik ben daar in de eerste plaats om vragen te beantwoorden. Dan moet ik technisch kunnen denken en worden alle emoties op de achtergrond geplaatst. Dat neemt natuurlijk niet weg dat als ik alleen ben, zoals wanneer ik daarna met de auto

naar huis rijd, niet nadenk over die daden en slachtoffers. Dan besef ik wat zij eigenlijk meegemaakt hebben.

»Ik heb geen nood aan psychologische hulp, maar praat er wel over met naaste familie. Onder collega's blijven die gesprekken puur wetenschappelijk. Afgelopen week hadden we een bijeenkomst over pediatrische pathologie. Hoe we er mee omgaan als er een kind op onze autopsietafel ligt, daar hebben we het niet over.»

**Deborah Schollaert**

### DEXTER

13th Street, Seizoen 6 elke maandag om 21.15  
Acht, Seizoen 1 elke donderdag om 20.45



# 7 VERANTWOORDING

## Bronvermelding

In mijn artikel vermeld ik dat Guido De Dier, bloedspatexpert bij de technische en wetenschappelijke politie, mij niet te woord wilde staan.

Het is niet de gewoonte van Humo om zoiets te doen. Hiervoor wilde ik afwijken van het format, omdat het mijn plicht is als journalist. In mijn mission statement gaf ik aan alle mogelijke bronnen te willen consulteren. De technische en wetenschappelijke politie was daar één van. De mensen die ik wel heb geïnterviewd vermeldden Guido De Dier ook als dé expert op het gebied van bloedspatanalyse in België. Naar mijn lezers toe vind ik het nodig om te verantwoorden waarom hij niet aan het woord komt.

## Lengte artikel

Mijn artikel is geen ellenlange reportage, zoals in Humo vaak het geval is. Ik had zeker genoeg materiaal om pagina's te vullen, maar dat heb ik bewust niet gedaan. Mijn doel was om bloedspatanalyse vanuit verschillende invalshoeken te belichten en het begrijpelijk te maken voor de lezer. Uitgebreide theorieën en langdradige stukken tekst doen dat doel teniet.

## Vertaling

Het interview met Axel Gehl was in het Engels. Dat heb ik niet letterlijk vertaald, omdat het te moeilijk zou zijn voor de lezer. De inhoud is juist, maar bepaalde uitspraken heb ik gewoon gemakkelijker geformuleerd.

## Invalshoek

Ik heb Dexter als rode draad gebruikt, omdat de serie past bij Humo. Humo-lezers kennen Dexter ook, want hij is al vaak vermeld in het magazine. Omdat ik veel mensen aan het woord laat in mijn artikel over een moeilijk onderwerp, is het belangrijk om een herkenbare kapstok te hebben.

# 8 BRONNENLIJST

## Boeken

- BEAUTHIER, J., Traité de médecine légale. De Boeck, 2007, 837 blz.
- CASSIMAN, J., Wat zit er in mijn genen? Leuven, Davidsfonds, 2004, 229 blz.
- CASSIMAN, J., RAEYMAEKERS, P., Missie DNA. Leuven, Davidsfonds, 2009, 160 blz.
- JACOBS, W., HEUVELMANS, J., DAMEN, W. Dagboek van een wetsdokter. Halewijnck, 2011, 240 blz.
- JAMES, S., KISH, P., SUTTON, T., Principles of bloodstain pattern analysis. CRC Press, 2005, 575 blz.
- JAMES, S. Forensic Science. Taylor & Francis, 2009, 800 blz.
- MOORE, P., Het forensisch handboek. Londen, Tirion, 2004, 158 blz.
- LYLE, D.P., Forensisch onderzoek voor dummies. Wiley Publishing, 2008, 380 blz.
- SIEGEL, J., Encyclopedia of Forensic Science. Academic Press, 2000, 1440 blz.
- VAN VAERENBERG D., Handboek Forensisch Onderzoek. Politea, 2008, 574 blz.
- WONDER, A., Bloodstain Pattern Evidence. Academic Press, 2007, 400 blz.

## Dagbladen

- BARBIEUX, Y., Houdt Yasmine haar onschuld vol? Het Nieuwsblad, 6 november 2010, blz. 2-3.
- Moordonderzoek Wemmel moet ook erfenis regelen. Het Nieuwsblad, 20 november 2010, blz. 7.
- LAGAST, C., Moordverdachte (81) verraden door broek. Het Nieuwsblad, 30 maart 2011, blz. 10.

## Gesprekken

- Interview met CASSIMAN, J., Professor in menselijke genetica, Leuven, 28 oktober 2011.
- Interview met EVERSDIJK, M., Bloedspatanalist, Amsterdam, 16 december 2011.

- Interview met GEHL, A., Patholoog in Hamburg, Amsterdam, 16 december 2011.
- Interview met GELDERMAN, R., Bloedspatanalist, Amsterdam, 16 december 2011.
- Interview met JENAR, E., Wetenschappelijk stafmedewerker Forensische Geneeskunde KUL, Leuven, 18 november 2011.
- Interview met KNIJNENBURG, A., Senior Forensisch Onderzoeker Nationale Recherche Nederland, Amsterdam, 16 december 2011.
- Interview met VAN VARENBERGH, D., Wetsdokter, Brussel, 29 november 2011.

## Internet

- [www.mediargus.be](http://www.mediargus.be)
- [www.iabpa.org](http://www.iabpa.org)
- [cs.sanomamedia.be](http://cs.sanomamedia.be)
- Europees chercheursnetwerk bloedspatanalyse. 18 februari 2006. (<http://www.crimesite.nl>).

## Tv

- Dexter. Seizoen 1-6, Miami, 2011.
- Dr. G, de wetsdokter. Florida, Vitaliteit, december 2011.

## 9 LOGBOEK

### Dinsdag 11 oktober 2011

Getelefoneerd naar:

Katholieke Universiteit Leuven, contactpersoon persdienst Sigrid Somers, 016/32 40 08

Universitair Ziekenhuis Brussel, persdienst, 02/477 80 80, gevraagd om te mailen.

Gemaïld naar:

Universitair Ziekenhuis Brussel, persdienst, [communicatie@uzbrussel.be](mailto:communicatie@uzbrussel.be)

### Dinsdag 12 oktober 2011

Getelefoneerd naar:

Katholieke Universiteit Leuven, contactpersoon Sigrid Somers, 016/32 40 08, om te vragen of zij al iemand gevonden heeft. Ik krijg het nummer van Wim Van de Voorde: 016/33 65 55

### Maandag 17 oktober 2011

Getelefoneerd naar:

Secretariaat Jean-Jacques Cassiman, Departement Menselijke Erfelijkheid K.U.L. maar krijg te horen dat hij pas vrijdagmiddag terug is maar dat ik wel kan mailen. Ik stuur een mail naar [jean-jacques.cassiman@med.kuleuven.be](mailto:jean-jacques.cassiman@med.kuleuven.be).

### Woensdag 19 oktober 2011

Ik zoek in online databanken boeken over bloedspatanalyse. Die zijn er niet, dus ik zoek naar verwante thema's.

In de bibliotheek van Elsene vind ik twee boeken die me op weg kunnen helpen, toevallig geschreven door Jean-Jacques Cassiman:

Wat zit er in mijn genen? Davidsfonds, 2004, 230 p.

Missie DNA, Davidsfonds, 2009, 160 p.



## **Vrijdag 21 oktober 2011**

Getelefoneerd naar:

Secretariaat Jean-Jacques Cassiman. Ik vertel dat ik terugbel voor een afspraak en dat hij niet antwoordt op mijn e-mail. Ik krijg te horen dat hij in het buitenland was en nu in vergadering is.

Maandag 24 oktober om 14 uur kan ik terugbellen.

In de late namiddag krijg ik toch een antwoord via mail. De heer Cassiman is bereid met mij te spreken en vraagt me enkele data door te sturen waarop ik beschikbaar ben. We spreken af op dinsdag 25 oktober om 14 uur.

## **Dinsdag 25 oktober 2011**

Interview met:

Jean-Jacques Cassiman

Hij is professor emeritus DNA-onderzoek en heeft baanbrekend onderzoek verricht op dat vlak. We maken samen meteen een afspraak bij zijn collega Wim Van de Voorde, forensisch onderzoeker, waarvan ik het nummer al kreeg van de dienst Communicatie maar waarmee ik gewacht heb om te bellen omdat ik eerst Cassiman wou spreken. De afspraak ligt vast op 18 november.

## **Vrijdag 28 oktober 2011**

In de Hoofdstedelijke Openbare Bibliotheek vind ik twee boeken waar bloedspatanalyse in vermeld is:

Forensisch onderzoek voor dummies, D.P. Lyle, 2008, 380 p.

Het forensisch handboek, Pete Moore, Tirion, 2004, 158 p.

## **Woensdag 16 november 2011**

Helpdesk.

Nog steeds op goede weg. Afspraak binnen drie weken om bronnenlijst te tonen.

## **Vrijdag 18 november 2011**

Interview met:

Els Jenar, wetenschappelijk stafmedewerker Forensische Geneeskunde KUL.

Normaal had ik een afspraak met professor Van de Voorde, maar volgens haar heeft die niet genoeg kennis van bloedspatanalyse. Zij heeft net een cursus gevolgd in Nederland, dus ze leek hem een betere interviewee voor mij.

Els Jenar geeft me de gegevens van bloedspatanalisten in Nederland bij wie ze de

cursus volgde. Ik krijg meteen een mail terug en word op 16 december in Amsterdam verwacht.

## **Dinsdag 29 november 2011**

Interview met:

Dirk Van Varenbergh, wetsdokter en forensisch onderzoeker aan het UZ.

## **Woensdag 7 december**

Helpdesk.

Overleg over interviews Nederland, bespreking bronnen, afspraak na de vakantie met bronnenstudie en uitgeschreven interviews.

## **Woensdag 7 december**

Research UZ Brussel in bibliotheek dokter Van Varenbergh, verschillende boeken bekeken die goede bron vormden.

## **Vrijdag 16 december**

Nederland, volgen cursus Bloedspatanalyse, gepraat met studenten uit verschillende landen, vooral politiemensen en met bloedspatanalisten Rene en Martin.

## **Woensdag 4 januari**

Interviews uitschrijven.

## **Zaterdag 4 februari**

Bronnenstudie maken.

## **Woensdag 29 februari**

Helpdesk.

Foto's en materiaal getoond, Lieve Kauwenberghs en Peter Mast zijn tevreden en laten me aan mijn artikel beginnen.

## **Donderdag 1 maart**

Ik begin zelf aan het onderdeel inhoud van de formatstudie, voor de layout nam ik contact op met Mark Schaevers van Humo, die Lieve Kauwenberghs me had aangeraden.

## **Vrijdag 2 maart**

Mijn formatstudie is af wat het deel inhoud betreft, dus ik begin aan mijn artikel. Ik selecteer de best passende stukken uit de interviews en maak een logisch geheel dat in Humo past.

## **Zaterdag 3 maart**

Nadat we met enkele derdejaars Humo hebben gecontacteerd maar nog steeds geen reactie kregen, begin ik zelf aan de formatstudie voor het onderdeel lay-out. Via What The Font kan ik artikels inscannen om zo de lettertypes en groottes te weten te komen.

## **Maandag 5 maart**

Ik schrijf mijn inleiding en maak de formatstudie af.

## **Dinsdag 6 maart**

Eindredactie artikel en eindwerk door mezelf, daarna door familieleden.

## **Woensdag 7 maart**

Lay-out aanmaken in InDesign.

## **Donderdag 8 maart**

Artikel inpassen in lay-out en nodige aanpassingen doen.

## **Vrijdag 9 maart**

Afstudeerproject zelf opmaken en inhoudstafel maken.

## **Maandag 12 maart**

Laatste check-up afstudeerproject en lay-out.

## **Dinsdag 13 maart**

Afstudeerproject naar de drukker!

# 10 BIJLAGEN